

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Pe un an 40 coroane. — Pe șase luni 20 coroane. — Pe trei luni 10 coroane.
Ziarul apare Marțea, Joia și Sâmbăta

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoeală

Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări

Eminescu

Treizeci de ani se împlinesc în 15 Iunie 1919 dela moartea celui mai mare poet ce l-a avut literatura românească.

Atât de viu în mijlocul nostru nu l-am simțit niciodată, ca tocmai acum, când farmecul cuvintelor «Dela Nistru pân' la Tisa» răsună deslănțuit din mii și milioane de piepturi.

Biruința a sosit, așa cum o dorise el. Căci «iubirea de moșie e un zid», care nu s'a înfiorat de nici un fel de faimă d'a Baiazizilor moderni.

Valoarea operei sale a crescut mai ales după moartea măestrului.

Câți scriitori și-au legănat și își leagă frazele în armonia aceea a versurilor de bronz, care au dus vestea bună a numelui de român departe peste hotarele țării!

Măestrelor lui cărți tot le mai citim. Cuvintele lor zgudue, aprind la o simplă citire.

Nu e nevoie să fie rostite de un mare orator, ca să te străbată vraja lor.

Valoarea internă a versurilor și prozei lui Eminescu este prea covârșitoare, ca să mai aibă trebuința d'a fi însoțite de tunetul vocii, de privirile fulgerătoare din ochii actorului sau oratorului celebru, de pumnii strânși, de bateri din picior și alte mișcări ce produc izbucnirea sentimentelor în inimile ascultătorilor.

Poetul filozof a fost și rămâne mare, pentru toate veacurile.

Astăzi mai ales trebuie să ne gândim la dânsul, când știm cu toții că el totdeauna, în sbuciumata lui viață, s'a pătruns de durerile poporului său.

A iubit trecutul, cu nădăjduirea în viitor.

Premii academice n'a incasat, decorații n'a obținut, și nici alte distincții convenționale n'a primit. A trăit, din contră, mult timp ignorat, batjocorit. Lumea a început să-l cunoască abea când a trecut pragul casei de nebuni. Răsplata, recunoștința posterității, i-a sosit, când corpul trudit coborâse acolo, unde stăpânește «eterna pace».

Nu în zădar spusese cu atâta amărăciune:

«Poți zidi o lume n'reagă, poți s'o sfărâmi: orce-ai spune, peste toate o lopată de țărână se depune».

Tinerimea, care aproape singură l-a petrecut în calea spre mormânt, nu va da uitării nici astăzi pe supra-omul, sub a cărui înrăurire nemijlocită a crescut. (x)

Unirea neamurilor

Sărbătorile Rusaliilor au întrunit neamurile în o mare adunare. Serbarea limbilor din sfânta scriptură a fost bun prilej ca și neamurile pământului să prăznuască laolaltă, măbind pe Domnul.

Odinioară la turnul Vavilonului s'au despărțit limbile și s'au împrăștiat, căci nu se înțelegeau. Stăpâna duhul discordiei și dorința de a domni unii peste alții. Și limbile s'au amestecat și oamenii s'au despărțit.

Odinioară, când s'au pogorât limbile amestecând, despărțit-au neamurile Cel prea înalt; astăzi, când s'au împărțit limbi de foc, pe toți i-au chemat întru o unire.

Azi domnește duhul înțelepciunii, al înțelegerii, al dragostei frățești și al temerei de Dumnezeu.

Sub această înrăurire a duhului dumnezeesc s'au ridicat la suprafață în om umanitatea, dreptatea, frățietatea, egalitatea, și omul s'a validat, ca ființa cea mai perfectă a lui Dumnezeu.

În sărbătorile acestea am avut fericea să vedem și noi români în noul nostru stat, în România Mare, validat principiul evanghelic, principiul cântat cu atâta dragoste în biserica creștină: unirea tuturor.

Și s'au unit cei de un neam, și s'au unit cei de o lege.

Precum cântă în biserică: au alergat fiii unui neam dela apus, și dela mează noapte, și dela mare, și dela răsărit, au alergat la un loc spre a se declara în fața lumii ca frați, ca fiii unui popor, ca cetățeni liberi în stat liber.

Așa s'au manifestat germanii din România Mare.

Șvabii din Bănat, germanii din Bucovina, cei din regatul vechi România, cei din Basarabia, cei din Dobrogea, cei din părțile ostice ca odinioară Apostolii dela margini s'au adunat aici în Sibiu, la acești Getsimani moderni, au venit la frații de un sânge, la sașii din Ardeal, spre a declara în fața lumii, că sânt fiii aceluiasi popor, că sânt cetățeni liberi ai unui stat liber cu mare viitor.

Sub farmecul principiilor liberale cu care s'a întemeiat la Alba-Iulia noul stat, România Mare, sub farmecul principiilor largi ale libertății popoarelor, ca fiecare popor în limba s'a să se cultive și să se guverneze prin oameni din neamul său, s'au adunat toți germanii din România Mare, spre a serba eliberarea lor, și libertatea de a se declara un popor de același neam și de aceeași lege.

Și germanii din toate colțurile României Mari s'au adunat la Rosalii aici în Sibiu, ca națiune liberă.

Și ei s'au întrunit în pompoasa biserică evanghelică din Sibiu, care este simbol viu despre hărnicia părinților lor, cari precum ei au accentuat și la ocaziunea aceasta, au fost oameni muncitori, au știut lucra, și folosi împrejurările favorabile, și au știut aduna și cruța.

În biserica aceasta, monument neperitor al hărniciei lor, au adus rugăciune de mulțămire lui Dumnezeu pentru-că li-a hărăzit zilele libertății de azi, au adus rugăciuni de laudă, de mărire puternicului Dumnezeu pentru darurile vărsate asupra lor în tot trecutul îndepărtat, și au adus rugăciune de cerere pentru viitor, cerând scutul lui asupra poporului german de aici și de pretutindenea.

Războiul înfricoșat care a scos la iveală partea animalică din firea oamenilor: ura și răzbunarea cu mijloacele cele mai cumplite, acest război care a inventat arme de nimicire pe pământ, sub pământ, pe apă și sub apă, prin aer și prin văzduh, a adus în lume convingerea, că omenimea nu mai poate trăi cu doctrina de până acuma.

A fost îngrozitor principiul: «Macht geht vor Recht», forța primează dreptul, cu care a pășit la anul 1870 cancelarul de fer al Germaniei, Bismarck, și în virtutea acelui principiu au declarat germanii nu odată: «Noi nu ne temem de nime în lume, noi ne temem numai de Dumnezeu».

Și prorocia li s'a împlinit: Dumnezeu i-a pedepsit.

S'au surpat împărății puternice, și cu ele s'a prăbușit despotismul.

S'a dărâmat tronul țarilor puternici, s'au surpat temelile tronului dinastiilor Hohenzollern, Habsburg, s'a frânt trufia nemărginită a ungarilor cu Dumnezeu specific național al lor. În locul tiraniei a pășit libertatea.

Aceasta au accentuat-o și germanii ostici din România Mare întruniți aici în Sibiu.

Ceea ce nu li s'a permis în trecut, când Germania domnea lumea și ungurii domneau cu putere nețărmită în țara noastră, *acea li s'a permis aici în statul nou românesc, în România Mare.*

Chemat la viață nouă, la adevărată libertate, poporul german din România Mare prin aleșii săi s'a manifestat liber pentru prima dată ca popor cu aceleași năzuințe și aceleași aspirațiuni.

Au fost cele dintâi sărbători de Rusalii, cele dintâi sărbători de bucurie vă-

zându-se toți laolaltă, spre a-și croi ei în unire soarta pentru viitor.

Salutăm cu bucurie poporul liber german din România nouă.

Avem și noi românii o însușire bună: Dacă ținem minte și cele bune, și cele rele, — însă ușor și iertăm.

Aruncăm valul uitării asupra trecutului, și cu iubire îmbrățișăm pe toți, cari uniți cu noi voiesc să lucreze pentru consolidarea noului nostru stat: România întregită.

Eminescu și Creangă

— De Il. Chendi —

Au trăit împreună șir de ani în cea mai desăvârșită prietenie. Biografiile lor, și îndeosebi G. Panu, în «Amintirile» sale despre «Junimea», știe să povestească multe amănunte despre legătura dintre dâșii, provenită dintr'o perfectă înrudire sufletească.

S'au cunoscut probabil între anii 1874 și 1876... și în curând după ce se cunosc, Eminescu introduce pe Creangă în cercul «Junimii» și prin aceasta și în literatură...

«Legătura se stabilă astfel — zice G. Panu — încât pe urmă mai nimenea nu mai văzu pe Eminescu fără Creangă, și pe Creangă fără Eminescu, amândoi veneau la «Junimea» și amândoi ieșeau.

«Ce făceau și unde se duceau?»

«Plecau amândoi și se infundau la vre-un crășmar din părțile exterioare ale Iașului. Acolo nu se puneau pe băut cum se pretindea, sau cum se crede, — căci mulți cred că aceasta ar fi ruinat sănătatea și a lui Eminescu, și a lui Creangă, — nu, ei se puneau să trăească viața care le plăcea lor, viața simplă și primitivă. Era o plăcere între ei să se așeze într'o odaie din fundul unei crășme, pe laviți de lemn, cu brațele răzimate de o masă murdară.. Creangă, istorisind povești din bătrâni și dela țară, Eminescu croind visuri, cum ar trebui să fie poporul român...»

Și prietenia aceasta a durat până la sfârșitul vieții lor. «In dosul casei sale moș Creangă avea un cerdac lat, acoperit de streșină. Acolo — spunea el — ședea Eminescu zile întregi, tolănit pe o saltea, cu ochii pironiți pe dealul Ciricului; acolo a scris el Doina».

Care erau motivele psihologice ale acestei legături?

Judecând pe Eminescu prin prisma unilaterală a pesimismului, prietenia dintre cei doi scriitori s'ar părea paradoxală. Lumea era obișnuită să știe, că Eminescu cel înzestrat cu o cultură apuseană considerabilă, admiratorul Nirvanei, victima mediului social și mai nu știu ce... n'are ce căuta în tovărășia optimistului, veselului și seninului Creangă.

Excesul de teorii, lipsa de date biografice și de cunoaștere a materialului literar făcuse mulțimea să considere în cei doi mari scriitori români două firi eterogene, cu idealuri și direcțiuni estetice opuse.

Adevărul însă este tocmai contrarul. Firile acestea se dovedesc din ce în ce mai omogene, mai ales în obârșia lor. Un șir de trăsături comune din lumea lor de cugetare îi unește.

Din schițele biografice rezultă mai întâi, că amândoi păstrasera o bună parte din firea primitivă a țaranului moldovean.

Naționalismul acesta local, atât de caracteristic pentru mulți scriitori moldoveni, se manifestă între altele și în gelozia pentru limba locală, — o gelozie cu atât mai întemeiată, cu cât limba scriitorilor moldoveni contemporani este de o bogăție superioară, — și amândoi se servesc până și de forme și cuvinte absolut dialectale, pe care reușesc a le populariza.

Amândoi aveau o orientare deplină în literatura populară.

Eminescu, ce-i drept, citise și culesese mai multă și anume din toate regiunile locuite de români, căci idealul său avea orizonturi mai largi. In tot ce-a cules însă Eminescu vedea mai mult elemente de studiu și de inspirație poetică, un prilej de a pune în practică principiul atât de clar conceput în mintea sa, că orice poet trebuie să se încălzească la vatra strămoșească a literaturii populare.

Creangă însă nu aduna anume material de studiu, ci îl prelucra deadreptul, fie din auzite, fie din memoria sa, fără a trece mult marginile strictei povestiri populare, dar dându-i cu toate astea nota sa personală, poleiala frazei și umorul...

Ceea ce îi lega mai strâns era fără îndoială o înțelegere desăvârșită asupra condițiilor de viață și cultură națională.

Nu naționalismul de bălci și de stradă, de care e capabil orice aventurier politic, ci cultivarea ideilor fundamentale de conservare etnică, a tradițiilor moștenite, a tot ce constituie caracterul puritan de rasă, — iată ce-i preocupă în acele lungi întâlniri, de care ne povestesc biografii...

Amândoi erau înflăcărați adversari ai straturilor de străini, care amenință cu falsificare completă spiritul național în toate, și amândoi combăteau cosmopolitismul...

Toate aceste laolaltă: păstrarea părții mai bune din firea de țaran; dragostea de patrie; poporanismul în limbă și literatură; adorația trecutului; cultură națională pe toată linia; exclusivism față de străini și șovinism național intransigent, — toate aceste sânt legăturile sufletești dintre Creangă și Eminescu, legături care ar trebui să unească pe toți scriitorii români de valoare.

Citind ziare

— Femeile noastre. — Soldatul român. —

Scrie Viitorul:

Dacă femeile din Ardeal ar fi contribuit să cumpere un lucru de preț, de mare preț care să-l ofere Reginei noastre, ar fi fost un gest frumos, dar fără multă originalitate. Ele au făcut însă ceva mai interesant și mai duos; ceva mai puțin banal și mai românesc:

Au dăruit Reginei, care întrupează toată gingășia de femeie, cu bunătatea de sfântă, lucruri mici, lucruri fără multă valoare comercială, dar de neprețuită valoare ca semnificație morală: și anume lucruri lucrate de mâna lor. I-au dăruit batiste, și fețe de masă, ori linguri, toate însă lucrate de ele, în acel stil românesc atâta de deosebit, și atâta de artistic.

Obosite de greaua muncă a zilei, bunele ardelence, au culcat de vreme pe copii, au smuls din somnul lor, ce-l plătesc atâta de scump, și în lumina slabă a lămpii au lucrat de zor, pentru a da gata darul ce trebuia să închege într'un ștergar și într'o maramă, un suflet, o lacrimă, o scumpă amintire a unei inimi de femeie.

Și pentru cine vrea să înțeleagă acele mici lucruri, care dau sclipeala vieții, și

FOIȘOARA

Catechismul bunei creșteri

— Pentru mamele noastre —

(Urmare)

Pe la sfârșitul lui Mai mama a zis cătră Mărioara:

— Se apropie secera, când o să am mai mult de lucru, ca altă dată, ar fi bine, dacă ași putea întărcă pe Nicușor. Dar nu se poate, e prea tinerel. Încă nu i-au eșit șirul al doilea de dinți. De altfel în lunile calde de vară — din lunie până la mijlocul lui Septemvrie — nu este ertat să se întarce copiii, pentru că de căldură ușor se strică mâncările și-apoi capătă scurgere, sau boală de intestine (mațe). Ai grijă, fetița mea, ca laptele lui Nicușor să-l fierbem în vas curat, opărit și totdeauna să i-l dăm proaspăt. Când va fi de un an, o să-l întărcăm.

Din toate acestea Mărioara a înțeles, că pe Nicușor încă nu-l întărcă. S'a bucurat, fiindcă o durea inima, când se gândea cât avea să plângă copilașul.

2. Cum trebuie întărcat copilașul?

Am ajuns la sfârșitul lunei lui Octomvrie, când Nicușor eră de 11 luni, putea să se miște și să stea «hopa mare». Când gângănea «mama», în guriță îi sclipeau dinții albi ca sidelfu.

— Acum îl întărcăm, — a zis mama hotărâtă cătră Mărioara.

— Încă nu, mamico, încă nu, — se rugă fetița.

Celor doi frățiori — Ionică și Sandu — de când copilașul începuse să umble, le era drag peste măsură. Și ei au pus o vorbă bună: Mai lasă-l mamico, nu-l întărcă.

Mama însă nu s'a înduplecat.

— Nu este bine, dacă micuțul suge mai mult de un an. Copilul care suge mult, devine palid, lipsit de vigoare. Lasă-l să se întărească.

— Vai, dar cum are să plângă! — ziceau cei doi frățiori.

In zadar, întărcarea s'a început. Și până acum în loc de cinci ori, micuțul a supt numai de patru ori. Acum însă în decurs de-o săptămână numai de trei ori; a patra oară a primit gris fiert în lapte. In săptămâna următoare a supt numai de două ori la săptămână. Din asta

însă copilul a început să plângă să se vaiete fără să se liniștească nici decum. Au chemat medicul; i-a prescris medicină și a ordonat ca copilul să fie lăptat iară regulat, până se va vindeca. Medicul a lădat pe mama lui Nicușor.

— Fiecare mamă înțeleaptă așa face, își întărcă copilul cu grijă, treptat. Dacă în decursul întărcatului se ivește ceva, se poate întoarce iară la lăptarea regulată.

Peste câteva zile Nicușor a fost sănătos ca măru. Mama iar a început să-l întarce treptat. In 'decurs de trei săptămâni a supt micuțul în fiecare săptămână odată mai puțin. Astfel stomacul lui s'a obișnuit cu alimentele. In săptămâna a patra lăptarea a rămas. Noaptea, bietul Nicușor, a plâns, dar în fine nezărind pe mama, care durmea în odaia vecină, a tăcut. A doua zi s'a împăcat, sărăcuțul, cu gândul, că trebuie să se despartă de sânul dulce al mamei.

3. Boalele copilașului

Trebuie să avem grijă, dacă se umflă țatele copilașului, ca nici cămeșuța să nu-l supere. Dacă-i apăsăm țatele sau i le stoarcem — cum fac multe femei nepricepute — să naște puroi

acele gesturi ce pun pe trecătoarele obiecte raza unui gând și podoaba unei simțiri, darul ardelenilor dovedește o delicateță de simțire, și un gust delicat, ce caracterizează încă odată firea românească.

*

DI Al. Brătescu-Voinești, unul dintre directorii *Daciei*, spune:

Mi-aduc aminte de o scenă din campania din 1913.

După vre-o opt zile de pregătire, în care ofițerii prin toate mijloacele prevăzute în reglemente, se siliseră să înflăcăreze trupa, am trecut Dunărea. Teama reciprocă de batjocură, dacă nu s'ar arăta destul de dârji, aducea pe buzele fiecăruia amenințări fioroase, la adresa dușmanului.

Ascultându-le îmi ziceam: Ce fiară stă ascunsă în om!...

A treia zi am văzut cei dintâi soldați bulgari, un grup de 70—80 de prizonieri. Când au sosit, soldații noștri tocmai mâncau. Au făcut roată împrejurul lor; și aceiași oameni cari ziceau că-i vor sfășia cu dinții, acum, cu gravitate, fără o zeflemea, fără un cuvânt de batjocură, își rupeau bucata de pâine în două, ca s'o împartă cu dușmanii.

M'am simțit în acele clipe înecat de-o dulce și înălțătoare emoție, — și pentru întâia oară m'am simțit mândru că fac parte din neamul românesc, — căci e de o mare nobleță neamul făcut din oameni, al căror suflet poate să spargă cu ușurință carcera de oțel a egoismului, spre a se ridica la înălțimea unde se înfrățește și se contopește cu sufletul întregii umanități...

O conferință „intimă” a tractului Săliște

Deși după vederile noastre Consiliul Dirigent Român, în grelele împrejurări de azi, a arătat specială bunăvoință și sollicitudine părintească față cu preoțimea română, — la insistența, ce ni se face, publicăm articolul ce urmează:

Amăsurat cerinței Consistoriale, dată prin Circulara Nr. 2761/919 Bis. desigur că s'a ținut și în celelalte protopresbiterale. Părintele administrator al oficiului protopopesc, Dr. Dumitru Borcea, prin însoțirea unui mănunchiu luminat de cuvinte, pune în discuție cuprinsul Circularii

amintite. Se constată, că afară de un neînsemnat indiferentism și mici desinteresări, în sânul credincioșilor tractului Săliște nu s'au ivit curente dușmănoase instituțiilor bisericești școlare, nici împotriva vieții noului stat porniri bolșeviste.

Cu toate acestea, preoțimea, recunoscânduși chemarea și datoria unor stăruinți de muncă îndoită și înzăcită, ce o cere în prezent și viitor organizarea noului stat român, decide cu însuflețire reînceperea cu întreagă râvnă și zelul a activității religioase-culturale prin cercurile religioase preoțești, după un program corespunzător vremii și împrejurărilor fiecărei parohii.

Față de cuprinsul Circularii Nr. 1909 Bis. a. c. decid deasemeni a contribui cu părțica lor de muncă la dezvoltarea literaturii religioase prin biblioteca de propagandă creștinească proiectată de Preaven. Consistor Arhidiecezan. În temeiul motivelor: că termenul fixat a fost prea scurt și a concăzut într'o vreme când preotul era mai mult ocupat, la care îngreunare a mai contribuit și stările nelămurite ale vieții de tranziție prin fel de fel de neînțeleșuri și așteptări... — cu greutățile recunoscute ale oricărui început, fie el în sine oricât de mareț — fiind vorba de lucrări literare binerăușite și de model, preoțimea roagă pe Preaven. Consistor a prelungi termenul până la 1 Septembrie st. n. a. c.

În ce privește statorirea unui salariu preoțesc, corespunzător vremii de nemai-pomenită scumpete, nelăturându-se nici până în prezent desconsiderarea, înjosirea și umilirea ungurească prin «Congrua» ajunsă de tot bagatelă și prin fărâmiturile de ajutoare ce se aruncau din când... în când... «az oláh papoknak is», preoțimea regretă nespuse de mult, că această desconsiderare devenită și mai amară a ajuns față de preoțime și numai față de ea s'o practice și stăpânirea română. Și fiindcă nu s'a putut crede nici închipui vreodată *ca conducătorii unui și aceluiaș neam*, în așa mod să-și cinstească însaș preoțimea sa, care de-atâteori când numai a putut birui i-a trimis în camera ungară, iar — astăzi tot numai mai mult cu sprijinul ei ia pus în fruntea stăpânirii românești — care mai mult a suferit și a luptat pentru biruința națională...

Preoțimea tractului Săliște adânc mahnită de atâta desconsiderare și nepăsare după o discuție de tot deamnă, bărbătească și hotărâtă, decide într'un «Memoriu» a cuprinde toate nedreptățile trecutului și-ale prezentului și a-l trimite într'un exemplar conducerii bisericești, într'al doilea Consiliului dirigent Român, cu rugarea, de a face dreptate, de a da celor ce și-au dobândit-o mai mult ca oricare alții, — respectul și cinstea cuvenită!

Înainte de congres, toată nădejdea preoțimei era în hotărârile lui. Au trecut trei luni aproape și ne găsim tot în acelaș loc, în aceeaș stare.

Ne dăm seamă, că salarizarea preoțimei e mai greoaie ca a altor funcționari.

Dar în vederea împrejurărilor de viață, nespuse de grele într'ale traiului, în vederea asupriților și suferințelor de veacuri, în cari mai mult a pătimit preoțimea română, în fel provizor sau anticipativ se putea face și pentru dânsa o rânduială. — se putea înlătura ocară și batjocora ungurească. Se putea da batăr un răspuns la datele familiare pentru ajutoarele restante ale anului 1918, cerute cu luni înainte de Consiliul dirigent Român. I se putea da și preoțimei o satisfacție... Pe când însă toate tagmele și branșele și-au găsit pe sprijinitorii și apărătorii intereselor lor... pentru preoțimea satelor noastre cel puțin publice, atât din cler cât dintre mireni, nici un bărbat de greutate nu a găsit nici un cuvânt pentru dânsa — de sigur că-l vor găsi la alegerile de deputați ce vor urma în curând! Durerea aceasta morală a preoțimei, cu toată fabulositatea scumpetei e mai dureroasă și mai mare ca cea materială!

«Nu odată m'am plâns că preoțimea noastră să desinteresează de soartea ei, se lasă la voia întâmplării»...

Dacă sânt câțiva preoți în fiecare județ, care se interesează de lucrările ce-i privesc, ceilalți se desinteresează spune un confrate în numărul mai nou al «Gazetei Preoților dela București, adăogând: «Doi-trei cu greu vor putea scoate carul din fâgaș, dacă nu vor pune toți umărul ca să împingă.»!!!

Preoții tractului Săliște.

și copilașul suferă dureri mari. Cu pază bună umflăturile în câteva zile dispar.

Ochii micuțului de multeori se'nroșesc, lăcrimează, — trebuie arătat îndată doctorului. Mulți copilași și-au pierdut vederea din cauza părinților neînțelegători, cari n'au lecut la vreme boala de ochi. Asemenea să nu luăm în lucru de glumă dacă îi curg copilașului urechile, căci și boala aceasta neîngrijită din bună vreme are urmări grave: copilașului îi slăbește auzul, ba poate rămâne chiar surd.

Dacă copilașul are orce alt defect (greșală) din naștere, trebuie arătat medicului, care singur poate sfătui pe mama spre binele micuțului.

Mama și Marioara îngrijeau pe Nicușor ca pe ochii din cap, de aceea el era totdeauna sănătos și frumos ca o floare.

VI. Anul întâi al lui Nicușor

1. Scaldă

Marioara în fiecare zi îl scaldă în apă caldă de 28° R. La vre-o două săptămâni mititelul se svârcolea în băiță ca un peștișor. Frățiorii nu se mai puteau sătura privindu-l. Marioara, când îl așeză în băiță, îi puneă palma sub spate și avea

grijă să nu-i intre apă în guriță. Dar după ce-l înfășă, îi spăla și gurița cu o bucată de pânză curată, muiată în apă caldă, sau într'o soluție boricată, băgând de seamă să nu-i atingă cerul gurii. Pentru față și urechi folosea totdeauna apă curată, căci cea din băiță, fiind plină de cele mai multeori de murdărie, nu e bine să spele cu ea fața copilașului. Băița trebuie ținută curată; este oprit a spăla cărpele copilașului în ea.

După scaldă îl svântă cu o pânză moale, uscată apoi îl înfășă așa că scutecele sau cămășuța să nu facă crețe, cari supără trupșorul fraged.

Pe lângă toată grija fetei, odată pielea de pe piciorușele grase s'a opărit. Marioara a presărat colb fin dela farmacie și pata a dispărut.

Lelea Ruxandra câte-odată tot mai dădea pe la Crișan. Într'o zi a nimerit tocmai la scaldă.

— Vai, draga mea, *nu este ertat a spăla mătreața de pe cap*, căci copilului nu-i merge bine — se vâietă bătrâna.

Marioara a ascultat povața bătrânei. Mătreața pe capul copilașului însă se îngroșă tot

mai tare. Peste câteva zile, când a băgat mama de seamă, a rămas înmărmurită.

— Nu lua de bani buni toate vorbele femeilor ca alde lelea Ruxandra — a zis mama. Mătreața nu-i altceva decât pielea cojită, bucățele de păr, care prin grăsimea capului să cleiesc; dacă nu o curățim împrăstie miros greu și mai târziu cauzează răni.

Dimineața, mama, înainte de-a pleca de-acasă, a uns capul copilașului cu oleu fin, seara l-a săpunit bine și l-a spălat.

— De aici înainte când îl scalzi, să-i speli bine, draga mea, și capul, — a zis mama către Marioara.

2. Căița copilașului

Multe mame își arată dragostea ce o au pentru copilaș, purtându-l cu căița (scufița) în-podobită cu tot felul de broderii și panglicuțe. Aceasta e o cheltuială fără rost. Copilul, mai ales în casă, e mai sănătos să fie fără căiță, căci cine se deprinde de mic, fără să-și acopere capul, nici eara nu răcește așa ușor, ca celce are veșnic căciulă până după urechi. Capul lăsat liber e mai revenit și e scutit de bube care supără pe foarte mulți copilași. Căița simplă, ușu-

Extras din ordonanța Nr. 21 și 25

(Modificată)

1. Vor fi considerați ca infractori:

a) *Acei cari fără rea credință, prin localuri publice, gări, trenuri, pe străzi etc., vor comunica, colporta, comenta, în orce chip, știri fie adevărate, fie înmaginare, sau păreri relative la operațiunile de război, situația și dislocarea trupelor, dispozițiunile autorităților militare, sau orce chestiune privitoare la armata română.*

2. *Această infracțiune se va judeca și condamna de pretori în prima și ultima instanță, cu închisoare până la un an și cu amendă până la 2000 lei.*

Când faptele de mai sus se vor fi săvârșit în scop de a spiona, sau trăda, se aplică pedepsele prevăzute de legile penale în vigoare, în timp de război.

Două cuvântări

Ca documente din zilele mari, când *părechea regală română* a vizitat întâia oară Ardealul, dăm mai jos cuvântările rostite la banchetul oferit de Consiliul Dirigent în sala dela Unicum, în Sibiu, la 31 Mai 1919.

Discursul d-lui Maniu

Experiența din trecut și suferințele de veacuri ne-au învățat că nu este de ajuns libertatea națională, ci este necesitatea absolută de a avea desăvârșită *unitatea națională*.

Drept consecință a acestei convingeri națiunea română din Ardeal, Bănat și părțile ungurene în adunarea națională, ținută la Alba-Iulia, a decretat pentru vecie unirea cu regatul român.

Sântem nespuse de recunoscători vechiului regat și armatei sale victorioase, pentru că prin sacrificii fără seamăn, riscând totul, încă înainte de hotărârea de la Alba-Iulia, a ridicat sabia pentru eliberarea noastră.

Gratitudinea noastră este fără margini, pe care credem că prin nimic nu o putem mai bine arăta, decât prin cultivarea adevăratelor virtuți cetățenești și prin o adâncă înțelegere a menirii istorice a neamului românesc.

Aceste virtuți le găsim în sentimentul dinastic isvorât din o tradiție sănătoasă, din inimă curată și din rațiune, în dreptatea pentru toți și în respectul libertăților tuturor atât personale, cât și naționale, și în respectarea năzuințelor drepte ale tuturor claselor sociale și ale tuturor popoarelor.

3. În aer liber

Lui Nicușor îi mergea bine, fiindcă multă vreme petrecea *în aer liber*. E mare lucru doar dacă micuțul este ținut tot în odaie; devine palid, fără viață. Nu-i de ajuns copilașului odaia cu aer curat proaspăt; *are lipsă de razele soarelui dătătoare de viață*, care crește pe mărunți, le scoate trandafiri în obrăjorii plini.

Vara deja în săptămâna a doua îl putem scoate pe noul născut în liber. Toamna, eara și primăvara dacă umblă vreme bună, în săptămâna 6—8, între orele 1—3 după amiază negreșit înfășat bine și într'un loc scutit de vânt, dar bătut de soare. În timp friguros, cu ploaie și vânt, copilașii trebuie ținuți în odaie.

Marioara de câte-ori îi permitea vremea, ducea afară pe Nicușor. Mai bine zis nu-l ducea, ci îl plimba cu trăsura. Mititelul îmbrăcat bine, cu cei doi ochișori, ca două măgele, privea mirat la lumea din prejur. Eară e mai potrivit să-l purtăm în brațe, căci în trăsura poate răci.

În zile frumoase din luna florilor, rămâne

Găsim de altă parte că atunci adâncim menirea neamului românesc, dacă nu ne mulțumim a-l aduce la o înălțare oarecare economică și culturală, pentru că tinzând numai la acestea iute am ajunge apogeul, ceea ce ușor ar putea aduce după sine declinul.

Noi credem că menirea națiunii românești zace în reprezentarea adevăratei culturi și civilizațiuni în Orientul Europei. Ea trebuie să formeze sâmburele și să fie îndrumătoarea unei civilizațiuni decisive și astfel să fim o stâncă nebiruită a înaintării omenești, perpetuând în aceste părți ale lumii tradiția falnică a ginte latine, ai cărei ani îi împodobește și azi glorioasele stindarde ale armatei române.

Am decretat unirea și sântem recunoscători Majestății Voastre că prin decretul-lege ați acceptat această unire, dând prin avântul glorios al armatei M. V. și sancțiunea supremă.

Este o mare satisfacție pentru noi, că unirea ce am decretat astăzi să prezintă ca o necesitate absolută internațională; pentru că națiunea noastră este singura stâncă și România unită este singura stavilă în acest colț al lumii, contra tendințelor subversive care amenință cu distrugere ordinea socială și tot ce-a produs civilizația omenească.

Stând noi astfel în serviciul omenirii întregi, credem a fi în drept a cere să ni se deie totul pentru a putea împlini această menire și a ne da toată puțința ca stâncă românismului să fie întreagă și să nu-i lipsească nici un colț, ci să se înfăptuiască România întregită. așa cum s'a hotărât la Alba-Iulia, cum s'a decretat de M. V. și s'a convenit la timpul său în tratatul încheiat cu puternicii și glorioșii noștri aliați.

Sântem convinși că integritatea aspirațiunilor noastre naționale este o necesitate absolută pentru a îndeplini menirea moștenită de la înaintașii noștri și impusă de împrejurări.

Fiind știrbită această integritate am fi turburați în liniștea și în raporturile normale atât de mult dorite.

Salutând cu nespuse însuflețire pe iubiții noștri suverani când pentru întâia dată au călcat pe pământul Ardealului, ne gândim cu evlavie la toți eroii sabiei și ai condeiului, cari au contribuit la realizarea sărbătoarei de astăzi.

Dintre aceștia ni se desprind în deosebi două figuri nemuritoare: una *Divul Traian* care ni-a arătat calea prin legiunile sale triumfătoare, și a doua este *Mihai Viteazul* care făcându-și calea prin sânge la Alba-Iulia ni-a arătat unde trebuie să tindă gândirea națională. Ear la acestea adăugăm azi o a treia: pe Majestatea Sa regele *Ferdinand I.*, care ca și înaintașii săi a știut să judece sufletul neamului românesc și în înțelepciunea și vitejia sa fără seamăn a știut utiliza și conduce energia și virtuțile neamului acestuia, așa precum a pretins acest suflet românesc în împrejurările de față, și care este adevăratul erou nu numai al sabiei, ci și al democratismului sănătos, dând drepturi tuturor și puțința de desvoltare tuturor claselor so-

cială, făcând totul pentru fericirea poporului românesc.

În calea Majestăților Voastre nu v'am putut arăta palatele somptuoase și capitalele strălucite ale occidentului european, dar în schimb am pus la treptele tronului întreaga noastră ființă curată și năzuințele cele mai cinstite de a servi patria română unită pentru veșnicie, precum și pe Majestățile Voastre, suveranii noștri atât de iubiți.

În aceste sentimente permiteți să ridic paharul pentru o îndelungată glorioasă și fericită domnie a Majestăților Voastre.

Trăească Regele, trăească Regina, trăească întreaga dinastie!

Discursul d-lui M. Ferekide

Permiteți-mi să vă exprim adâncă bucurie, pe care toți românii o simțim la vederea entuziastei primiri ce vi s'a făcut de populația Transilvaniei.

Majestatea Voastră ați jertfit pentru noi cele mai scumpe sentimente și amintiri din tinerețe.

M. S. Regina a traversat zile grele de durere. Și nu era numai înduioșarea femeii la patul bolnavului, dar și interesul cel mare al țării când prin energia Sa morală, căuta să sprijine pe soțul Ei în conducerea țării.

Aceste suferințe aveau nevoie de răsplată. Și voi, frați transilvăneni, ați dat exemplu prin energia cu care ați rezistat.

Dorința ce avem de a forma un popor la un loc, prin împreunarea tuturor fraților și tuturor forțelor noastre, nu va întâmpina nici o greutate.

Dacă cineva ar încerca să arunce buruiana internaționalismului, nu va reuși.

În acest senz sântem datori a recunoaște silințele pe care și-le dau și colegii noștri din consiliul dirigent, până în ziua când prin întrunirea reprezentanților tuturor provinciilor într'un partament, se va găsi formula apărării tuturor intereselor comune.

Di președinte al Consiliului dirigent spunea, cât este de simțită nevoia ca nici una din părțile acestei țări să nu fie înlăturată din stăpânirea națiunii române.

Există un cuvânt scump pe buzele tuturor, un nume sfânt: *Bănatul*, care deșteaptă îngrijorări. Ași fi dorit să vă pot da asigurări asupra soluției acestei chestii. Nu-mi stă însă în puțință, de oare ce chestiunea nu este încă rezolvită. Am fost informați că în vechiul regat au avut loc mari manifestări pentru Bănat. Aprob aceste manifestațiuni.

Ori care ni-ar fi însă bucuria în aceste mărețe zile, ori cât de limpezi ar fi țelurile democrației spre care ne pornim cu hotărâre, nu trebuie să ne facem iluzii: mai stau mari greutatea înaintea noastră! Sântem încă înconjurați de dușmani. În asemenea condiții numai prin

rică, Marioara i-o puneă copilașului în cap, numai când îl scotea în liber.

Nicușor în liber ore întregi, vara chiar ziua întreagă. Câte odată grijă de el Marioara și atunci cosea, croșeta; altădată Ionică și Sandu; *dar fără pază nici odată nu l-au lăsat*. Dacă adormia, ridicau coviltirul trăsucii și trăgeau perdeluțele, ca muștele, vespilii să nu supere pe frățiorul.

Mama, veselă, zicea de multeori:

— Nici feciorii de crai nu sânt îngrijiți mai bine, decât Nicușor al meu.

4. Lui Nicușor îi cresc dinți

Micuțul trăia fără nici o grijă. De nimic n'avea să-i pese în lumea asta. Sugea și mănca cu poftă, ear noaptea dormea minunat.

Odată numai, la etatea de șapte luni, a început să fie neliniștit. În pătucul lui se mișcă — se'nvârtea, se svârcolea, plângea, iar noaptea tresărea prin somn, îi curgeau bale și gingiile îi erau roșii, pumnul și-l băgă încontinuu în guriță și tot ce-i pică în mână începea să roadă.

— O să-i crească dinți sufletețului, — zicea mama.

Toată neliniștea și boala aceasta n'a ținut mult. Copilul hrănit și îngrijit bine trece ușor peste ieșitul dinților. Nicușor într'adevăr ear s'a liniștit: în guriță, jos, s'au arătat cei doi dințișori

de dinainte, — incisivi (tăietorii) de jos, mijlocii.

— Ce bine-i! — ziceau frățiorii bătând în palme de bucurie.

— Să trăiască! să trăiască! Nicușor are dinți.

Acești 2 dințișori cari și-au făcut loc prin gingie, unii copii îi au încă la naștere, cauzând mamei dureri când sug. După o pauză de 1 lună, așadar în luna a 8-a se arată a *doua grupă* de dinți, incisivii mijlocii superiori, apoi incisivii laterali superiori. Spre sfârșitul anului prim copilașul hrănit bine are *6 dinți incisivi*. După vre-o 2 luni apar jos 2 incisivi laterali inferiori, cari în curând sânt urmași de a treia grupă: micii molari inferiori și de primii mici molari superiori (15—16 luni).

După a treia grupă urmează o pauză de vre-o 3 luni (15—18 luni) când se arată cei 4 canini (dinții ochiului) 2 jos și 2 sus, a căror ivire ține dela luna a 18—24. Cătră sfârșitul anului al doilea copilașul are 16 dinți de lapte, lângă cari, ca dentiția primă să fie completă mai ies 4 molari mici. Această *ultimă grupă* de dinți se arată în luna 30—36; așadar dentiția se'ncheie în anul al 3-lea.

Nicușor a trecut ușor și peste asta, e drept

unirea tuturor puterilor noastre vom putea rezista până la capăt amenințărilor.

Ca să atingem acest rezultat, vom urma pururea drumul indicat de M. V. Cu steagul românesc și cu armata română, vom asigura și mâne ca și azi, viitorul neamului românesc.

De aceea închin paharul pentru MM. LL. Regele și Regina României-Mari. (Aplauze și urale).

† Preotul Petru Juga

Asemenea unei luminări, căreia pe'ncetul i s'a consumat materia arzătoare, s'a stâns din viață la bătrânețe adânci, de 83 ani, emeritul preot, *Petru Juga* din Tilișca, în ameză zilei de 29 Mai a. c.

El a fost chipul blând, harnic și zelos al preoților din era lui Șaguna: Icoana preotului înfățișată de marele dascăl al bisericii noastre, Ioan G. de Aur, plină de duhul credinței, al dragostei și al râvnei apostolești; de duhul păcii și al bunătații; al facerii de bine, al înfrânării poftelor și — de duhul jertfei de sine.

În mod deosebit, ca o mică răsplată pământescă, i se dă cinstea cea mai de pe urmă, prin o înmormântare din cele mai frumoase. Deși zi de mare praznic, înălțarea Domnului, preoții ostenesc aproape din toate parohiile aparținătoare tractului.

Dorința răposatului fusese, ca numai un preot să servească; dar la dorința membrilor familiei, slujesc mai mulți. Pe lângă mulțimea parohienilor, cari îl deplâng sincer cu mic și mare, iau parte la înmormântare intelectuală și fruntași, din comunele învecinate. Corul învățătorilor cântă într'o înălțătoare armonie, duioasele tropare și cântece de îngropare...

Părintele protopop, *Dr. Ioan Lupas*, în pagnegiricul rostit cu măiestria cunoscută a oratoriei sale, aprețiază stăruințele de muncă nepregetată, meritele câștigate în parohie și tract, și însușirile nobile ale răposatului. Spune, că isprăvind patru clase la gimnaziul de stat din Sibiu, ca fiu de preot, înclinând spre cariera preoțească, întră în seminarul de curând organizat al lui Șaguna, și-l termină cu laudă. Doi ani îi petrece ca învățător la școala din Tilișca. La vârsta de 23 de ani e hirotonit de preot și numit administrator parohial în comuna Căcova. După 2 ani e ales în locul părintelui său Petru Juga în comuna natală Tilișca, și director școlar; o păstorește și conduce cu mult tact și pricepere, mai bine de o jumătate de secol.

În activitatea sa, nu se mărginește numai la propagarea diferitelor învățături, ci mai presus de toate se silește a le îndeplini însuși, a se face *pildă vie* credincioșilor săi. Toată puterea minții și a sufletului o pune spre a cultivă și întări simțămintele religioase culturale și naționale în

sufletele credincioșilor săi. Numărul frumos al intelectualilor și fruntașilor, precum orânduirea și starea bună a comunei atât de înaintată în toate alcătuirile ei, e în bună parte rodul sfaturilor și ostenelelor răposatului. Intemeiază mai multe fonduri, care astăzi dispun de capitale considerabile.

Iscușița, priceperea și râvna sa, în toate îndeletnicirile sale, o recunosc și superiorii lui. După moartea protopresbiterului Dr. N. Maier e numit administrator al tractului Săliște. Trei ani de zile îl administreză cu mult tact, cu hărnicie și pricepere. În semn de recunoștință a ostenelelor nepregetate și-a conștientizării exemplare, de care virtuți s'a condus în întreaga activitatea sa, e distins din partea mitropolitului Miron Romanul cu «brăul roșu».

Ca cap al familiei sale și tată a mai multor fii și fiice a fost deasemeni o bună pildă credincioșilor săi. Pe toți copiii și i-a crescut la școale înalte, ocupând astăzi officii conducătoare în satele mărginașe.

Cu obișnuitele iertăciuni, pe lângă membrii familiei, găsește și pentru foștii lui colegi, preoți, pentru învățători, fruntași și întreg poporul cuvinte și sfaturi îndrumătoare.

Întru amintire vecinică, din partea familiei se întemeiază fundațiunea *Petru Juga* cu suma de 800 Cor., pe care în semn de recunoștință pentru serviciile bogate, biserica, școala și comuna politică o sporește fiecare cu câte 100 Cor; în total *1100 Coroane*.

Iar Tu Doamne, care l-ai împodobit pe adormitul preotul tău «între oameni cu vrednicie duhovnicească, primește-l neosândit și în mărirea cea îngerească, însuși ai preamărit viața lui pe pământ, însuși și sfârșitul vieții lui îl pune întru intrarea dreptilor tăi celor sfinți și sufletul lui cu toții, cari din veac au plăcut ție, numără-l împreună».

I. P.

Apel

cătră toți domnii preoți, învățători și secretari comunali din județul Sibiu

Stimate Domn! Doamnele române din Sibiu au ales un comitet în scopul de a îngriji mormintele eroilor căzuți în război, cari precum Vă este cunoscut, nu sânt încă toți adunați într'un cimiter comun, ci mulți dintre ei se află înmormântați în locuri singuratică, unde i-a ajuns năpraznica moarte, în păduri, pe dealuri, în hotarul cultivat de agricultori, fiind astăzi mormintele lor expuse să se piardă.

Este o datorință de pietate față de eroii căzuți pentru desrobirea neamului românesc, ca locul unde își dorm somnul de veci, să fie păstrat. Dar acum când valorile ridicate de război se potolească, ne dictează simțul creștinesc să se îngrijească și mormintele acelor soldați, cari aparțin altor neamuri decât celui românesc și au luptat și au murit sub alt drapel.

stricați și găunoși, trebuie scoși sau plombați, căci strică și pe dinții vecini.

E de lipsă a griji dela început dinții de lapte, dacă voim ca cei statornici să nu se strice curând. Dacă dinții de lapte pică de vreme, atunci și cei cari urmează nu sânt tari. Când copilul să plângă că-l dor dinții, să-l dăm doctorului; părinții înțelegători în fiecare an supun dinții copilului unui examen medical și atunci peatra care o curăță nu poate strică smalțul dinților.

Dacă deprindem copilașul din bună vreme ca după fiecare mâncare să-și clătească gura, dinții lui vor sclipi și mai târziu ca un șir de mărgele frumoase.

6. Vaccinează pe Nicușor

Când Nicușor eră de-o jumătate de an, mama a zis cătră copii:

— Astăzi mă duc la curte, fiindcă s'a dat de știre în sat, că la primărie se vor vaccina copiii. Am să duc și pe Nicușor.

— Vai, dar are să-l doară. săracuțul! — ziceau cu părere de rău fraților.

— De de unde să-l doară așa tare, măi

Noi românii, cari în cursul războiului am fost siliți de o soartă mașteră să luptăm în mare parte sub steaguri străine și să jertfim atâtea vieți pe toate câmpurile de luptă, avem nenumărați scumpi morți, ale căror morminte nu pot fi îngrijite decât de fii acelor neamuri, pe a căror plaiuri au căzut. Așteptăm dela sentimentul lor omenesc ca să-și facă această datorie acum, când patimile încep să înceteze.

Nouă românilor ne dictează adâncul nostru simț religios, să dovedim aceeași pietate străinilor, pe care iubirea de frate ni-o dictează față de morții neamului nostru.

Vă rugăm ca atât dvoastră, cât și domnii învățători și secretari comunali, împreună cu soțiile dvoastre să ne dați sprijinul, ca să putem îndeplini această datorință de pietate. În acest scop Vă rugăm să stabiliți și să țineți în evidență aceste morminte, ca să fie păstrate și îngrijite, până când osemintele eroilor se vor putea exhuma și aduna într'un cimiter comun.

Vă rugăm să stăruți ca mormintele ce se află în pământ cultivabil, să nu se distrugă prin munca câmpului. În fine Vă rugăm să deșteptați interesul credincioșilor dvoastre pentru această acțiune și prin colecte făcute în scopul îngrijirii acestor morminte.

În felul acesta se vor putea organiza și comitete locale, care să ne dea mână de ajutor, ca împreună să facem totul pentru păstrarea amintirii celor căzuți departe de casa și de iubii lor.

Tot odată am dori ca despre rezultatele activității dvoastre pe terenul acesta să fie informat și comitetul nostru din Sibiu, și ca și în alte județe care au fost terene de luptă să se ia asemenea măsuri pentru îngrijirea mormintelor eroilor căzuți.

Nădăduind că nu veți refuza rugarea noastră și că o să ne dați concursul dvoastră prețios, Vă rugăm să primiți asigurarea stimei ce Vă păstrăm.

Sibiu, în 10 Iunie 1919.

Valeria de Herbay
președintă.

Eleonora Borcia
secretară.

Cehoslovaci și ungurii. Generalul francez *Pellè* este numit comandant al forțelor ceho-slovace în luptă cu cetele roșii ale lui Kun Béla. Aliații au dat guvernului bolșevic dela Budapesta un *ultimat* și-i invită să înceteze atacurile în contra ceho-slovacilor.

De alt cum poporația ungurească devine tot mai nemulțumită cu stăpânirea din Budapesta. Multe sate iau parte la contra-revoluție. O parte din armata lui Kun Bela s'a unit cu contra-revoluționarii. Sfârșitul domniei bolșevice ungurești nu mai poate fi departe.

însă, că la ieșirea primilor molari (măcinători) dar mai ales ivirea caninilor (dinții ochiului) a suferit puțin. Mama atunci era tare gândită, de aceea a trimis după medic. Lelea Ruxanda a zis:

— La ce îl mai chemi, soro, — doar vezi că-i ies dinți, — doctorul ce-i poate ajuta?

Nevasta lui Crișan totuși l-a chemat. Omul nepriceput ce poate ști ce boală are copilul, și din negrija trec fără vreme în mormânt mii de mii de copilași, dornici de viață. «Doar îi ies dinții numai», zic mamele nepăsătoare. Când boala a prins rădăcină, atunci de geaba aleargă la medic, e prea târziu.

Spre norocul lui, Nicușor n'a avut nimic deosebit. Medicul a sfătuit pe mama ce să facă și peste câteva zile micuțul s'a vindecat.

5. Ingrijirea gurii și a dinților

Și aceasta este un lucru însemnat pentru sănătatea copilașului. Marioara a deprins pe Nicușor să-și clătească gura, mai târziu să folosească chiar și periuța de dinți. A avea doar dinții frumoși și sănătoși nu e glumă. Dinții stricați pricinuesc dureri, nu sdrobesc bine mâncarea și copilul capătă dureri de stomac. Dinții

băeți. La urma urmei, ori doare ori nu doare, tot trebuie vaccinat (posăit), căci vărsatul e cu mult mai rău.

Așa s'a întâmplat că pe Nicușor l-au vaccinat.

Câteva zile nu l-au scaldat, i-au șters doar trupul cu o cârpă muțată în apă caldă, înconjurând cu grijă locul unde a pus medicul vaccina.

La câteva zile au crescut niște bubușoare înflorite, și Nicușor de durere plângea mult. Când îl luau în brațe, băgau seamă să nu-l atingă la locul cu pricina.

În sfârșit vaccina s'a uscat, lăsând un mic semn alb pe braț. Pentru a rămâne brațul curat, fără pată, fetițele se pot vaccina la picior. Nicușor după câteva zile a devenit voios ca mai înainte, iar mama a putut fi liniștită că feciorașul va fi ferit de vărsatul periculos.

Vorbe înțelepte

Bunătatea nu mai este în lume: că s'a luat mierea și au rămas viespile.

Știrile zilei

Diplomă de doctor. Din București primim: M. S. Regina Maria a primit în audiență, delegația facultății de teologie care i-a oferit *diploma de doctor «honoris causa»* pentru dragostea de patrie și înaltele sale însușiri sufletești și umane. Aceasta este prima diplomă pe care o decerne facultatea de teologie dela întemeierea ei.

Daruri regale. M. S. Regele a binevoit a dona pentru săraci următoarele sume: Orașului Sibiu lei 10.000, Careii Mari lei 3.000, Făgăraș lei 3.000, Bistrița lei 5.000, Alba-Iulia lei 5.000, Blaj lei 3.000, Turda lei 3.000, Cluj lei 10.000, Oradea Mare lei 10.000. În total suma de 52.000 lei. (B. P.)

† **Dr. Ion Rujdea.** Dl Colonel Adiutant Florescu, atașatul Militar al României la Roma, a trimis Consiliului dirigent vestea tristă despre moartea întâmplată la 4 Mai c. în Italia a medicului locotenent *Dr. Ioan Rujdea* din Transilvania. Acest distins ofițer, zice raportul atașatului nostru militar, a murit de tifus exantematic. A contractat această teribilă boală îngrijind de leginoarii români cu un devotament mai pe sus de orice laudă.

Adunarea societății femellor ortodoxe. Din București se anunță: Adunarea societății femellor ortodoxe române s'a ținut Duminecă și Luni în 8 și 9 l. c. După serviciul divin, oficiat la mitropolie, asistența s'a întrunit în palatul mitropolitan. Au sosit numeroase delegații din provincie, din Bucovina, Ardeal și Basarabia. Ardealul este reprezentat prin dnele Catinca Bârseanu, Victoria Teban, Eugenia Tordășanu, Ana Vlad, A. Pop Lupeanu și altele.

Cuvântări au rostit: Mitropolitul Moldovei Episcopul Romanului, prezidenta dna Alexandrina Cantacuzino, dna Olga Sturza, protopopul Lupas, dna Tordășanu, dna Dr. Aspasia Luța din Bucovina ș. a.

Mitropolitul Moldovei a propus ridicarea unei biserici la Mărășești, prin subscripție publică. S'a făcut darea de seamă despre ajutoarele acordate de societate.

Din Bănat. Sârbii dovedesc zilnic, că nu pot suferi nimic în Bănat ce nu este sârbesc. Românii bănațeni în deosebi sânt prigoniți cu o turbare unică în felul ei. Sătenilor li se iau cu forța alimentele, trăsurile, caii și tot pe ce pun mâna. Pe tineri și bărbați li înrolează cu sila. Intelectualii sânt arestați și transportați nu se știe încotro. Eată «stăpânire» sârbească!

Nu le trebuie. Guvernul unguresc dela Seghedin oferise nu de mult moștenitorului Alexandru al Sârbiei să primească și *coroana Ungariei*. Dele Belgrad se vestește acum că Sârbia refuză cererea celor dela Seghedin.

Mare concert. În sala dela Unicum în Sibiu se ține astăzi, *Sâmbătă, marele concert dat de dna Rita Mărcuș și dnii Ștefan Mărcuș și Ionel Crișanu, cântăreți de operă. Programa aleasă conține bucăți clasice și naționale. Inceputul la ora 8 seara precis.*

Liberați. Ziarele bucureștene de Luni scriu: Ieri au fost puși în libertate dnii C. Stere, D. S. Nenițcu, Lupu C. Kostaki, Simionescu-Râmnicănu, V. Arion, D. D. Pătrășcanu și ceilalți implicați în încercarea de complot contra Coroanei. Punerea în libertate s'a făcut pe motivul că detențiunea numiților domni nu mai este necesară cercetărilor instrucției.

Pedepse meritade. Pretorul Comandamentului Trupelor din Transilvania, în ședința de la 5 Iunie a. c., a condamnat pe indivizii mai jos notați pentru diferite abateri, după cum urmează:

1. Iulius Leiber din București, două luni închisoare pentru falș. — 2. Toth Iosef, din Boldva, șase luni închisoare, pentru că a trecut linia de demarcație fără acte, și port de uniforme străine. — 3. Copoio Béla, din Mișcolț, șase luni închisoare, pentru că a trecut linia de de-

marcație fără acte și port de uniforme străine. — 4. Augustin Cuibuș, din Cluj, trei luni închisoare, pentru că a purtat în mod ilegal uniformă de ofițer.

Pedepse meritade. Curtea Marțială a Diviziei I-a Vânători, în ședințele de la 25 și 26 Mai a. c., a condamnat pe indivizii mai jos notați, pentru diferite abateri, după cum urmează:

Welner Iosef, din Brașov, un an închisoare și Exert Alfred, din Brașov, șase luni închisoare, pentru că au înlesnit evadarea unor prizonieri germani din Lagăr. — Székely András, din Pitești, trei luni închisoare pentru falș în acte și excocherii. — Ionescu Gheorghe, din Soroaca, șase luni închisoare și 1700 lei amendă pentru port de uniformă ilegală și excocher. — Roboz Adolfin, din Cristurul-Săsesc, șase luni închisoare pentru că a refuzat convorbirile telefonice cu Armata. — Ion Domohidi, din Mărășteni, 3000 lei amendă, și Balint Gyárfás, din Hunedoara, 1000 lei amendă, ambii pentru contravenție la Ord. Nr. 3. a C. Tr. Tr.

Bumbac pentru industria de casă a țărănilor se poate comanda prin federația «*Infrățirea*» din Sibiu (Str. Brukental Nr. 17.) Domnii preoți și învățători, eventual alți intelectuali ai satelor, sânt rugați să binevoiască a face conspecte despre ceice voiesc să comandeze bumbac, însemnând precis, cât și ce fel de bumbac doresc (nrul. bumcaului, bumbac răsucit ori nerăsucit, nălbit ori nenălbit, colarat ori nu). Aceste conspecte să fie trimise fără întârziere (eventual prin curier) «*Infrățirii*». Prețul se va putea ști hotărât numai când se va vedea cât de mare va fi comanda. Cu cât va fi mai mare, cu atât se vor obține prețuri mai favorabile.

Întregiri. Ni se scrie din Ocna Sibiului: Despre participarea *ocnerilor* la cortegiul etnografic din 31 Mai în Sibiu cu ocaziunea vizitei părechei regale române, eată câteva date:

În cortegiul dela Ocna au luat parte peste 1200 persoane, în frunte cu steagul orașului steagurile naționale, apoi preoții, primarul orașului și alți intelectuali.

S'au format următoarele grupe:

1. *Călușerii.* Sub conducerea lui Simeon Munteanu.

2. *Carul cu flori,* în formă de coroană română, cu fetițe în el. Aranjat de avocatul Dr. Ioan Dordea.

3. *Nunta țărănească,* cu 3 cară trase fiecare de câte 6 boi. Aranjat de preotul Patriciu Curea.

4. *Șezătoarea* în car cu construcție de coperiș, tras de 6 boi. Aranjat de preotul Alexandru Vidrighinescu.

5. *Carul cu răsboi și țăsături* în construcție, cu coperiș artistic. Constructor și aranjator Savu Avram, învățător pensionat.

6. *Secerișul (claca).*

7. *Băeșii (minerii).* Aranjat de Augustin Henț, controlor de băi.

8. *Nevestele și femeile învălitate,* — în portul sârbătoresc original. Au participat la acest grup toate doamnele române în port național local.

9. *Grupul poporului,* în portul de toate zilele.

Cadou: un buchet de flori, predat direct Reginei din partea fetițelor.

Ocnerii au dat și cu această ocaziune dovadă învederată de cald naționalism, la dogoreala căruia se topește orice curent destructiv.

La dorința părechei regale, călușerii au fost reținuți spre a executa jocuri.

Organizatorul cortegiului general, dl Dr. G. Măcelar, — după ce a trecut în revistă întreg convoiul comunelor participante, — a declarat, că unul din cele mai impozante atât ca număr, cât și ca variație, a fost al ocnerilor. G. B.

Pe un mormânt. Primim: În 6 l. c. s'a aflat p'un mormânt în cimiterul luteran vechi din loc o fetiță în fașe, în etate cam de trei săptămâni, și a fost dată asilului de copii din loc. La fetiță era un bilet nesubscris, care spune că această copilă e botezată *Marioara Popescu*, și că e de religie ortodoxă.

S'a constatat că în 6 l. c. a fost o femeie cam de 20 ani, în costum național din regatul

vechi, la asilul de copii și a cerut primirea fetiței în Asil. Cererea a fost refuzată.

Publicul e rugat a încunștiința poliția, în caz dacă ar afla date referitoare la părinții copilei. — *Poliția de stat Sibiu.*

Pedepse meritade. Pretorul Diviziei I-a Vânători, în ședința de la 19 Mai a. c., a condamnat pe indivizii mai jos notați:

Rátz Ștefan, Fazakas István din Taratcoasa, Bacaloaș István din Agristei, la câte o lună închisoare, pentru contravenție la Ordonanța Nr. 25 al. 6 a C. Tr. Tr.

Contribuiri la Fondul jertfelor liniei de demarcație.	
Din trecut	K 207.922,37
Col. primăriei Răușor	600.—
„ „ Sângeorgiul român „	1130.—
„ dlui Dr. D. Borcia, Săliște. „	754.—
„ „ I. Popa „	272.—
„ „ T. Pomuț	80.—
„ comunelor din plasa Sebeșului săsesc	4317,18
Familia Fulea, Ploești	110.—
Col. tribun. Alba Iulia	765.—
„ jud. de ocol Ocna	215.—
„ „ „ Șercaia	548.—
„ dlui P. Constantin, Daneș. „	168.—
„ Inst. «Minerva» P. Mărului „	164.—
„ primăriei Ruscior	146,60
„ „ Orlat	233.—
„ Reun. fem. rom., Gurarâului „	1200.—
„ „ „ Orăștie	3259.—
„ ziarului Patria	1130.—
„ Reun. fem. rom., din Turda „	1155.—
„ dnei M. Vodă, Armenișul de Câmpie	779.—
„ Leana Iustian	761,40
„ femellor române, Ruși	174.—
„ din Cacova, jud. Sibiu	307.—
„ curții de apel, Cluj	499.—
„ din Măeruş, j. Brașov	358,60
„ din Poplaca, j. Sibiu	374.—
„ Reun. fem. rom., Hunedoara „	1953.—
„ dnei M. St. Costei, Porcești „	329,16
„ dnei S. Ciutura, „	156,20
Total	K 229.860,51

Enea Hocman, cassier.

Concurs. Pentru ocuparea postului de questor la universitatea din Cluj se publică prin această concurs de 15 zile. Doritorii de a ocupa această funcție își vor înainta petițiile la Resortul cultelor și instrucțiunii publice. (B. P.)

Școala Noastră. A apărut *Școala Noastră* (1850—1916) «*Zona Culturală*» Cu autorizația Consistoriului arhidiecezan de *Lazăr Triteanu*, potoiereu, asesor Consistorial. Prețul: Cor. 6. — (Lei 4.—). Se află de vânzare în toate librăriile române din Sibiu.

Trenuri la Băile dela Ocna. Între Sibiu și Ocna circulează următoarele trenuri:

Tr. 8418 pleacă din Sibiu la	8.20 a. m.
„ 8405 „ „ „ „	2.00 p. m.
„ 8411 „ „ „ „	4.02 „
„ 8472 sosește la „ „	12.04 „
„ 8406 „ „ „ „	3.37 „
„ 8416 „ „ „ „	8.09 „

Pentru aceste trenuri sânt valabile biletele de vecinătate și biletele de tur-retur.

Dacă cineva voește a călători la Ocna și înapoi cu trenul de *persoane*, este îndatorat a-și scoate bilet valabil pe distanța chilometrică 31—40 (bilet de carton), deoarece biletele de vecinătate și biletele tur-retur pentru tren de persoane nu sânt valabile.

Teatre în Sibiu

Cinematograful Orașului. Piața Hermann. Directoară: D-na M. Scholtess.

Zilnic program interesant. Inceputul la ora: 8¹/₂ seara.

Cinematograful Apollo. Strada Schevia. Directoară: Dna Emil Toth.

Zilnic program interesant. Inceputul la ora: 8¹/₂ seara.

Piatră fundamentală la azilul ucenicilor meseriași

Domnul general *Silviu de Herbay*, pătruns de marea importanță ce o are clasa meseriașilor pentru consolidarea românismului, dăruind Reuniunii meseriașilor români sibieni considerabila sumă de 1000 cor., s'a adresat prezidentului ei, dlui *Victor Tordășianu*, cu următoarele șire:

«Iubite și mult stimată prietino!»

De mult timp urmăresc cu viuă atențiune osteneala neobosită cu care ai creat, așazicând din nimica, *societatea meseriașilor români*. Cetind broșurica *«Agoniseala bănească a Reuniunii sodalilor români din Sibiu în timp de 20 ani»*, m'am convins tot mai mult de necesitatea urgentă de a crește și pentru noi meseriași cu cunoștiințe vaste și temeinice. Drept urmare, împreună cu soția, ne permitem a-ți transmite alăturat 1000 cor., pentru scopurile societății, *întru amintirea regretaților și mult iubitelor mei părinți, frați și surori*.

Mărturisesc sincer, că dacă aș dispune de mijloace mai mari, mi-și fi exprimat dorința de a servi cu darul meu ca «piatră fundamentală» pentru un institut modern și perfect de creștere pentru tinerimea noastră meseriașă. Așa însă las aprețierii tale, în care mod s'ar putea folosi mai bine suma aceasta.

Asigurându-te etc.

Sibiu, 7 Mai 1919.

General Silviu de Herbay.

Cum cea mai arzătoare lipsă ce o avem în cauza îngrijirii și creșterii ce să se dea generației tinere a meșeriașilor noștri, ar fi *întemeierea unui Azil sau vetre pentru adăpostirea și ajutorarea ucenicilor meseriași*. Reuniunea primind cu sincere mulțumite darul generos al domnului general de Herbay, cu suma de cor. 1000 a pus temelul la *«Fondul familia de Herbay pentru Azilul ucenicilor meseriași»*.

Nu ne îndoim, că prietiniilor clasei meseriașilor vor veni cu obolul lor în favorul acestui fond, chiebat să umple un gol atât de simțit în viața fiitorului meseriaș român. V.

Nr. 381/1919.

(137) 1-3

Concurs

Conform rezoluțiunii Consistoriale Nr. 7587 Bis. din 29 Iulie 1907 pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune în parohia de clasa II *Căstău*, în protopresbiteratul *Orăștiei*, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sânt a treia parte din venitele preoțești fasonate în tab. B. pentru întregirea dela stat.

Concurenții au să-și aștearnă cererile instruite conform normelor în vigoare, în termenul arătat, subsemnatului oficiu protopresbiteral, și cu observarea prescrișelor a se prezenta popoului în biserică spre a cânta, respective a celebra și cuvânta.

Orăștie, la 15 Aprilie 1919.

Nr. 187/1919. Vidi:

Oficiul protopresbiteral gr.-or. român în conțelegere cu comitetul parohial.

Vasile Domșa
protopop.

Nr. 590/1919

(140) 2-2

Anunț de licitare

Miercuri în 18 Iunie 1919 la ora 10 a. m. se vinde la licitare în localul subsemnatului Scaun orfanal (Sibiu, strada Măcelarilor nr. 4, etaj I, ușa 8) imobilul din *Laterngasse 13*.

Condițiile de licitare se pot vedea în orele oficioase (8-12 a. m.) la numitul oficiu.

Scaunul orfanal orășănesc în Sibiu.

Nr. 3689/1919 Plen.

(135) 3-3

Concurs

Pentru ocuparea unui post de referent extraordinar sistemizat din nou în temeiul concluzului sinodal Nr. 74/1916 p. 10 în senatul epitropesc al Consistorului arhidiecezan se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sânt:

1. Salar fundamental 3200 coroane.
2. Relut de cvartir 30% dela salarul fundamental.
3. Cvinvenii de câte 10% dela salar, conform pragmaticei de serviciu, după anii impliniți în slujba bisericii, cari nu pot fi mai mult de 2 cvinvenii.

4. Adausele de scumpete acordate funcționarilor pe timpul războiului, cari fac 8000 cor.

Dela concurenții se cere, să fie bărbați apți și destoinici de a conduce referada financiară a unei părți însemnate din resortul senatului epitropesc, dovădind aceasta prin documente demne de crezământ. — Preferiți vor fi cei cu praxă de contabilitate.

Cel numit va avea să ocupe postul cel mai târziu la 1 Iulie.

Sibiu, din ședința plenară a Consistorului arhidiecezan, ținută la 6/19 Mai 1919.

Dr. Ilarion Pușcariu m. p.,
vicar arhiepiscopesc.

Dr. Octavian Costea m. p.,
secretar consistorial.

Nr. 3433/1919 Plen.

(136) 3-3

Concurs

În temeiul dispozițiunilor cuprinse în §-ul 27 al Regulamentului pentru afacerile interne ale Consistorului arhidiecezan și §-ul 17 din Pragmatica de serviciu, pentru ocuparea postului de oficial, clasa II-a, la exactorat, se publică concurs.

Emolumentele sânt:

1. 2200 cor. salar fundamental.
2. 10% cvinvenale dela salarul fundamental după anii îndepliniți în serviciul bisericii, din cari se pot computa numai 10 ani.
3. 30% bani de cvartir.
4. Adausele de scumpete acordate funcționarilor consistoriali, pe timpul războiului, cari fac 7000 cor.

Petițiile de concurs sânt a se adresa Consistorului arhidiecezan, în termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român», însoțite de extras din matricula botezașilor, testimoniu de maturitate și alte documente recomandatoare, din cari să fie evidentă destoinicia petentului.

Între condiții egale, absolvenții de cursurile teologice, respective preoții vor fi preferiți.

Sibiu, din ședința plenară a Consistorului arhidiecezan, ținută la 6/19 Mai 1919.

Dr. Ilarion Pușcariu m. p.,
vicar arhiepiscopesc.

Dr. Octavian Costea m. p.,
secretar consistorial.

Conducător la librăria arhidiecezană

La librăria arhidiecezană un conducător poate fi aplicat imediat. Dotațiunea după acord. Reflectanții au a se adresa **Comisiunei administrative a tipografiei arhidiecezane din Sibiu**.

La acest post pot reflecta și preoți sau învățători cărora le-ar conveni această ocupațiune.

Sibiu, din ședința comisiunei administravie a tipografiei arhidiecezane, ținută la 20 Mai 1919.

Comisiunea administrativă
a tipografiei arhidiecezane.

Mersul trenurilor de persoane în stația Sibiu.

Valabil dela 12 Mai a. c.

Pleacă					
Trenul		Unde?	Când?		
Nr.	Felul		Timpul	Ora min.	
8401	mixt	Copșa-mică	dim.	6:20	
9024*	"	Agnita-Sighișoara	"	7:43	
5801	de pers.	Vinț	"	8:00	
5912	"	Făgăraș-Brașov-București	"	8:47	
8411	"	Copșa-mică	d. a.	4:02	
5916a	"	Făgăraș tren local	"	4:55	
8411 II	exp. mil.	Copșa-mică, Oradea-mare	seara	8:00	
6104 a*	mixt	Turnu-roșu-Câineni-Peatra-Olt	"	11:00	
* Numai în toată Lunia, Mercuria și Vinerea pleacă.					
Sosește					
Trenul		Din ce direcție?	Când?		
Nr.	felul		Timpul	Ora min.	
5915	mixt	Făgăraș	înain d.a.	7:29	
8402	exp. mil.	Oradea-mare	"	8:42	
6103a*	mixt	Peatra-Olt-Câineni-Turnu-roșu	"	10:30	
8404	de pers.	Copșa-mică	"	11:35	
5911	mixt	București-Brașov-Făgăraș	d. a.	12:23	
9023*	"	Sighișoara-Agnita	seara	7:00	
5804	de pers.	Vinț	"	7:30	
8412	mixt	Copșa-mică	"	10:05	
* Sosește numai în toată Marția, Joia și Sâmbăta.					

Nr. 87/1919.

(122) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II *Ceru-Băcăinți*, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în foaia «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru congruă, cu restricțiunea din §. 26 al Regulamentului pentru parohii.

Cererile de concurs se vor înainta la subsemnatul oficiu protopopesc în termenul deschis, iar aspiranții se vor prezenta în comună — cu știrea protopopului — spre a face cunoștiință cu poporul.

Geoagiu, la 4 Aprilie n. 1919.

Oficiul protopopesc al tractului Geoagiu în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Ioan Popovici
protopop.

La «Librăria arhidiecezană» din Sibiu se află de vânzare

Brazde în ogorul lui Hristos

de

Dr. Ștefan Cioroianu.

Prețul unui exemplar **6 Coroane**, plus porto postal recomandat 1 Cor.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Despre caritatea creștinească.

Trei predici

de

Abatele Metodiu Zavoral.

Prețul: 30 fileri plus 10 fileri porto. Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

In editura «Librăriei arhidiecezane» din Sibiu a apărut și se află de vânzare

Apostolul

care cuprinde

Faptele și epistolele Sfinților Apostoli.

Tipărit în zilele Preainălțatului Impărat și Rege Carol al IV-lea, cu binecuvântarea înalt Preasfințitului Domn Vasilie, Arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Mitropolit al Românilor de religie greco-orientală din Ungaria și Transilvania, consilier intim de stat al Majestății Sale ces. și reg.

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă **K 15**—, plus porto postal **K 3**—
Legătură imitație de piele **K 20**—, plus porto postal **K 3**—.

Revanzătorilor li se dă 10% rabat.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu se află de vânzare:

Semințe din agrul lui Cristos

cuvântări bisericesti pe toate Duminecile și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericesti, publice și private

de

Zacharia Boiu, fost asesor consist., etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminecile de peste an.

Tomul II: Cuvântări la praznicele și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericesti.

Tomul III: Cuvântări bisericesti la înmormântări, parastase și alte festivități funebreale. Adaus de texturi biblice pentru cuvântări funebreale.

Cuvântări funebreale și memoriale.

Prețul: de fiecare tom **3 Coroane** plus porto postal **3 Coroane**.

Piese muzicale de Tib. Brediceanu

Doine și cântece românești pe teme populare.

(Canto și piano)

Caiet I (ediția a doua).

Foaie verde, foi de nuc.
Cântă puil cucului.
Spune, mândro, adevărat.
Vai, badiță, dragi ne-avem.
Bădișor depărțitor.
Cine m'aude cântând.
Bade, zău, o fi păcat.
Bagă, Doamne luna 'n nor.

Caiet II (ediția a doua).

Știi tu, bade, ce mi-ai spus.
Vino, bade, iar acasă.
Năcăjit, ca mine, nu-i.
Floare fui, floare trecui.
Cântec haiducesc I.
După ochi ca murele.
Trageți voi boi.
Cine n'are dor pe vale.

Caiet III.

Păsărică mută-ți cuibul.
Leagăna-te frunzuliță.
Turturea din valea sacă.
Cântec haiducesc II.
Ce vii, bade, târzior.
Tu te duci, bade, sârace.
Foaie verde, foaie lată.
Pe unde umblă dorul.

Caiet IV.

Pe sub flori mă legănai.
Foaie verde, pup de crin.
Sus în vârful dealului.
Mândro, de dragostea noastră.

Când treci, bade, pe la noi.
Frunză verde, frunzuliță.
Auzi, mândro, cucu-ți cântă.
S'a dus cucul de p'aici.

Caiet V.

Nou! { Măi Timișe, apă rece.
De când, bade, tu te-ai dus.
Florică de pe apă.
Cântec haiducesc III.

Bade, după dumneata.
Cucule cu peană sură.
Toată lumea-i dintr'un neam.
Câte flori sânt pe pământ.

Nou!

Jocuri românești pe teme populare.

(Pano solo)

Caiet I (ediția a doua).

De doi (Lugojana) I.
Măzărca.
Ardeleana (ca în Banat) I.
Pe picior I.
Ardeleana I.
Brâu I.
Hora (ca în Banat) I.
Ardeleana (ca în Banat) II.

Caiet II (ediția a doua).

Ardeleana (ca în Banat) III.
Pe picior II.
Ardeleana II.
Țarina.
Invărtita I.
De doi II.
Ardeleana III.
Brâu II.

Caiet III (ediția a doua).

Brâu III.
Ardeleana (ca în Banat) IV.
Hațegana.
Invărtita II.
Pe picior III.
Ardeleana (Abrudeana) IV.
Brâu IV.
Ardeleana (ca în Banat) V.

Caiet IV.

Hora (ca în Banat) II.
Invărtita III.
Brâu V.
Pe picior IV.

Ardeleana V.
Brâu (Danțu) VI.
Ardeleana (ca în Banat) VI.
Din Maramurăș.

Caiet V.

Nou! { Hora III (a fetelor).
Ardeleana VI.
De doi III.
Brâu VII.

Invărtita IV.
Ardeleana (ca în Banat) VII.
Ardeleana VII.
Brâu VIII.

Nou!

Prețul unui caiet Cor. 20'—

La șezătoare,

Icoană din popor (1 act cu un preludiu). Text de C. Sandu-Aldea și I. Borcia.

Cuprinsul:

Preludiu și cor.	Nr. 4. A lui Moș Marin.	Nr. 9. Cântec haiducesc.
Nr. 1. Doina lui Sorin.	" 5. Melodrama.	" 9a. Solo de fluiet.
" 2. Mândruță cu ochii verzi.	" 6. Cântecul Ilenei.	" 10. Brâu.
" 3. Cântec din bătrâni.	" 7. De masă.	" 11. Duet.
	" 8. Scenă.	" 12. Invărtita și cor.

Partitura pentru canto și piano Cor. 32'—

Rândunica, vals (ediția a doua)	Lei 5'—
Viorele, vals (ediția a doua)	" 5'—
Aurora, vals	" 5'—
Quadrille, pe motive românești	" 5'—
Preludiu Hora din «Serata etnografică» (ediția a doua)	" 5'—
Hora (Do ♯ minor — Cis moll) (ediția a doua)	" 4'—
Nou! { Hora (Re ♯ major — Des dur)	" 4'—
{ Hora (La ♯ major — As dur)	" 4'—

Piesele epuizate au apărut în edițiuni noi. De vânzare la toate librăriile românești.

Depozit general: **LIBRĂRIA ARHIDIECEZANA Sibiu.**

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu, se află de vânzare

Dr. Petru Șpan

conferență cetită la congresul învățătorilor gr.-or. români din Biharia:

de **Nicolae Regman.**

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

Casa dela Jerihon

omilii și cuvântări bisericesti

de **Dr. Ioan Broșu.**

Prețul: Cor. 7 + porto recom. 50 fil.